

LENTZ (*Léonie*, Zuster *Marie-Hygine*),
Missionaris (Zottegem, 23.3.1863. — Luluaburg,
29.12.1908). Dochter van Augustin en van
Eerens, Rosalie.

Zuster Hygine deed, in 1891, kloosterpro-
fessie. Op 6 juni 1892, maakte zij deel uit van
de 2° karavaan Zusters van Liefde die naar
Congo vertrok. Op 10 juli, kwam zij te Matadi
aan, waar zij verbleef in het hospitaal te Kin-
kanda en er hielp aan de verzorging van ge-
kwetste en zieke arbeiders van de in aanbouw
zijnde spoorweg Matadi — Leopoldstad. Na
enkele maanden vertrok zij naar Nemloo, een
meer afgelegen post waar inlandse weeskinderen
opgenomen waren.

Op 19 september 1893, vertrok uit Matadi
een groep van 5 Zusters van Liefde om, onder
leiding van E. P. De Deken, Scheutist, in de
Kasai een Missiepost te gaan stichten — 4
maanden duurde de reis door het ondoordring-
bare oerwoud en over rivieren waar telkens
stroomversnellingen dwongen te landen; de
zusters legden de reis af in prauwen, op de rug
van negers, in een hangmat, maar vooral kilo-
meters en kilometers te voet. Het epos der
eerste tijden! Nooit hadden blanke vrouwen
de voet gezet in het zwarte land; waar ze ook
kwamen, stonden ze bloot aan de grootste
gevaren: zowel van de kant van wilde inboor-
lingen als van gevaarlijke dieren, ook van na-
tuurverschijnselen: verschrikkelijke onweers
en verraderlijke stroomversnellingen; voeg daar-
bij het moordend klimaat en het absoluut ge-
brek aan alles wat de gevaren van het klimaat
kon ondervangen en de vermoenissen van de
reis wat verzachten.

Op 20 januari 1894, bereikten zij de St-Jozef-
Missie waar Z. E. Pater Cambier hen opwachtte.
De Zusters gingen aan het werk. Zuster Hygine
was belast met het ontginnen van het bos, het
aanleggen van velden, het bijslepen van water;
de zorg voor het huishouden rustte op haar en
het vergde in de begintijd een wonderbare
vindingrijkheid, een grenzeloze toewijding om
allen te spijzigen die op de Missie verbleven: op
reis hadden de Zusters een 50 weeskinderen ge-
kocht of gekregen, het aantal groeide steeds
aan. Spoedig werd het rustig leven op de Missie
gestoord: reeds op 6 januari 1895, moesten de
Zusters vluchten voor de Batetela, woeste
menseneters. Als zorgzame keukenzuster wilde
Zuster Hygine nog, vóór het huis te verlaten,
wat brood en koffie uit de keuken gaan halen,
maar er werd haar gezegd dat het « geen tijd
was om aan eten te denken, doch om zich voor
te bereiden op de dood ». Goddank, zij werden
gered en het leven ging verder.

Zuster Hygine werd in de keuken vervangen
en tot haar dood gaf ze zich gans om de vrouwen
veldarbeid te leren; ze hielp ook bij het ver-
zorgen der zieken. Ze was slechts 45 jaar toen
ze stierf aan hematurie, zoals zovelen in de
begintijd aan die ziekte gestorven zijn.

De St-Jozef-Missie te Mikalayi (Luluaburg) is
uitgegroeid tot een der schoonste missies van
Congo. De pioniers hebben in zweet en tranen
gezaaid, nu mogen anderen oogsten.

[W. R.] 16 november 1956.
Z^r Marie-Godelieve Billiau.